

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Румяна Ил. Прешленова

член на Научно жури за провеждане на конкурс за академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.2. История и археология (Власт и регионализъм на Балканите XII – XIII век) за нуждите на секция „Дигитално културно наследство“, обявен в ДВ бр. 55/15.07.2022 г.

Единствен кандидат в обявения от ИБЦТ при БАН конкурс за доцент в област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.2. История и археология (Власт и регионализъм на Балканите XII – XIII век) за нуждите на секция „Дигитално културно наследство“ е д-р Калин Йорданов Кирилов. От представената от него справка се вижда, че той изпълнява минималните национални изисквания по чл. 26, ал. 2 от ЗРАСРБ за заемане на академичната длъжност „доцент“.

За участие в конкурса д-р Калин Йорданов е представил хабилитационен труд „Принцът на Филипопол: непознатият деспот Алексей Слав в светлината на нови извори и открития“, София, 2022, Издателство Wunderkammer, ISBN: 978-619-92254-0-0, ISBN: 978-619-7179-29-3; „Кръстоносните походи: реликви и чудеса. Поклонничество, авантюра и лов на реликви в Ориента XI-XIII в.“, София, 2015, Издателство „Изток-Запад“, ISBN: 978-619-152-613-0, която е публикувана на базата на защитен дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен „доктор“. И двете книги имат научни рецензии и отговарят на изискванията за монографичен труд. Освен тях д-р Калин Йорданов участва в конкурса с глава от колективна монография, 6 студии и 8 статии, публикувани в нереферирани списания с научно рецензиране или в редактирани

колективни томове. Посочени са и достатъчен брой цитирания на негови публикации.

Д-р Калин Йорданов има необходимия професионален стаж по специалността като хоноруван преподавател и хоноруван асистент в ЮЗУ „Неофит Рилски“ и СУ „Св. Климент Охридски“, в Международна гимназия „Проф. Васил Златарски“- София, управител на Музей „Боянска църква“, а от 2020 г. като историк в секция „Дигитално културно наследство“ на Института по балканистика с Център по тракология-БАН.

В представените трудове на д-р Калин Йорданов според мен няма плагиатство, неправомерно използване на чужди публикации или недостоверност на представените от него научни данни.

По-ранните изследвания на д-р Калин Йорданов са посветени на култа към светците, блажените и мъчениците по време на Кръстоносните походи (XI-XIII в.), част от които са поклонничеството, търсенето на реликви от Ранното християнство (включително на Светия Граал) и пренасянето им в Западна Европа. Още в тях той очертава втори тематичен кръг - историята на Филипополското дукство и българо-латинските отношения след 1204 г. В тях прави впечатление използването на богата изворова база и публикации от много чуждестранни автори, както и вглеждането в детайлите на вече утвърдени тези. В хабилитационния си труд д-р Калин Йорданов развива втората линия на изследванията си, като предлага нова интерпретация на историята на Тракия и Родопите в началото на XIII в.

Чрез съпоставка на писмени извори и хералдически изображения той доразвива проучванията си върху кръстоносните походи и и отражението им върху Балканите. Нов момент в изследването му е средновековната българска история в началото на XIII в., принос към която е просопографията на

Алексий Слав. Заявената в заглавието цел – изследване на непознатия деспот Алексий Слав в светлината на нови извори и открития – е постигната безспорно въз основа на познатите до този момент документи и исторически съчинения и на неизползвани в българската историография писма на папа Хонорий III. Калин Йорданов защитава тезата, че Алексий Слав вероятно е син на Иванко-Алексий и като такъв управлява земите в части около Филипопол. Пак през личността на Алексий Слав авторът допуска западноевропейско влияние в материалната култура на Балканите, визирайки герб като символ на рицарска инициация след брака на Слав с дъщерята на император Анри. Тази връзка е доразвита с хипотезата, че ктиторицата на Боянската църква Десислава би могла да бъде дъщеря на Алексий от първия му брак с дъщерята на латинския Константинополски император Анри. За отправна точка му служи изкуствоведският анализ на световноизвестните стенописи. Смелите предположения, изказани в книгата, Калин Йорданов излага аргументирано и логически обосновано, на разбираем за читателя стил, дори увлекателно.

На пръв поглед извън тематичния център на основните му изследвания са две от представените статии - за проституцията в Латинския Ориент, както и за магията във византийската политическа практика и смъртта на някои български владетели. Тези две „странични“ публикации са щрихи към същата епоха и свидетелстват за интереса му към слабо проучени и малко познати на българската публика теми.

Изследванията на д-р Калин Йорданов имат оригинален и приносен характер. Особено ценно е включването в научно обращение на неизползвани извори и тяхната смела интерпретация.

Заключение: д-р Калин Йорданов отговаря на изискванията на действащия ЗРАСРБ за заемане на академичната длъжност „доцент“. Научната му продукция го представя като изследовател с ясно оформен и разпознаваем профил. Всичко това ми дава основание да препоръчам на Научния съвет на ИБЦТ при БАН да избере д-р Калин Йорданов за доцент в област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.2. История и археология.

София, 15.11.2022 г.

проф. д-р Румяна Ил. Прешленова